

PUČKO
OTVORENO
UČILIŠTE
ZAGREB

GALERIJA
BERNARDO BERNARDI
Pučko otvoreno učilište
Zagreb
Centar za kulturu

[www.facebook.com/
galerijabernardi](http://www.facebook.com/galerijabernardi)

IZDAVAČ
Pučko otvoreno
učilište Zagreb

VODITELJICA GALERIJE
Ksenija Foretić

SAVJET GALERIJE
Zlatko Kapetanović
Marija Juza
Nika Pavlinek
Koraljka Kovač
Marin Sovar
Iva Ceraj
Ksenija Foretić
OBLIKOVANJE
Damir Gamulin
Nives Sertić

FOTOGRAFIJE
Nikola Šiško, Jovica Drobnjak

TISAK
Kvik print

NAKLADA
100

Zagreb
listopad, 2021.

IZLOŽBA JE REALIZIRANA
UZ POTPORU
Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske
Grada Zagreba

GODINA
ČITANJA
2021

Izloženi radovi realizirani
su u okviru umjetničkog
istraživanja pod nazivom:
„Istraživanje upotrebe
tekstilne materije unutar
umjetničkog područja“.

Umjetničko istraživanje
financirano je iz programskih
sredstava Ministarstva
znanosti i obrazovanja
Republike Hrvatske.

Voditelj umjetničkog
istraživanja: Marin Sovar

Suradnice na istraživanju:
Koraljka Kovač i
Andrea Pavetić

Pučko otvoreno učilište Zagreb // Centar za kulturu

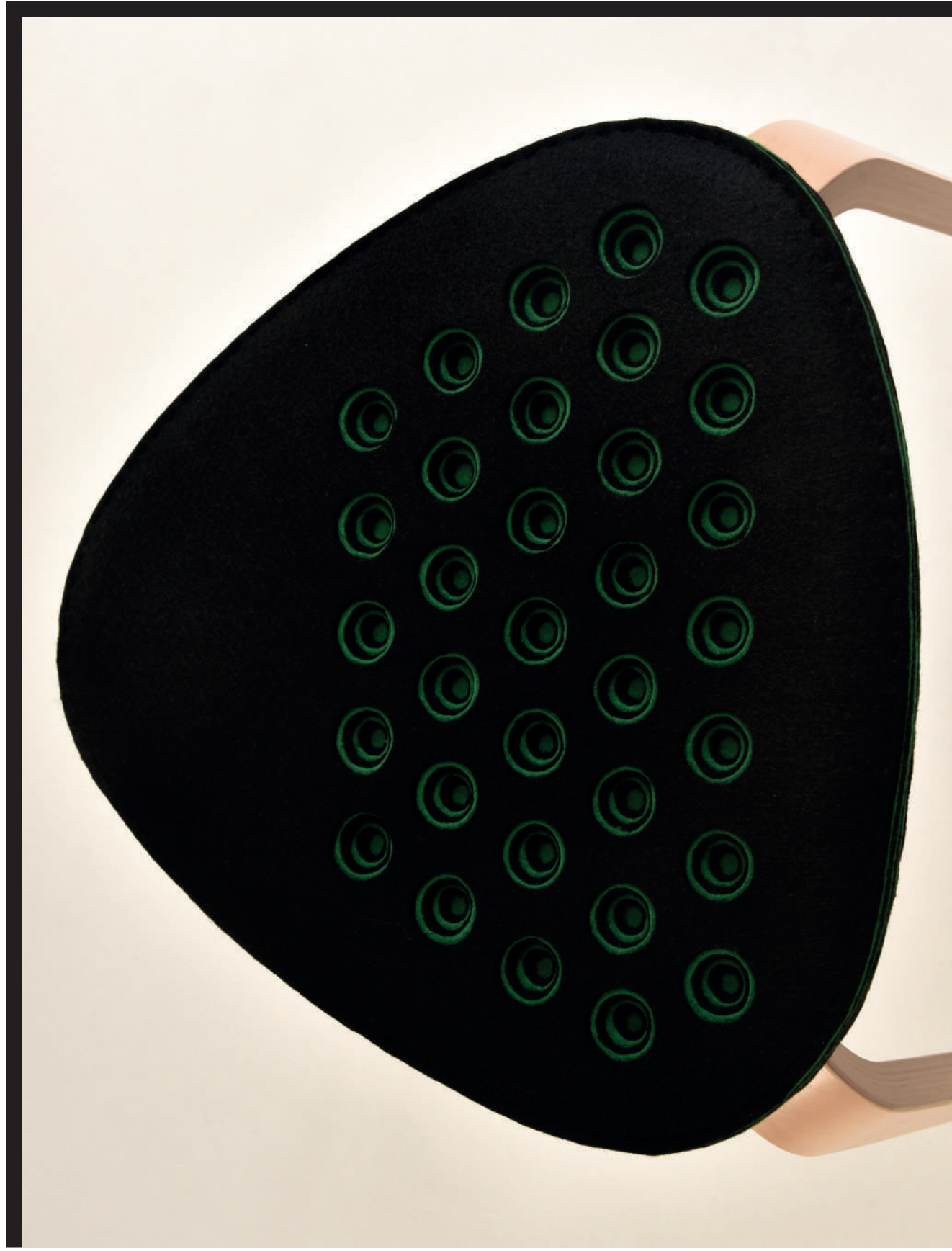
galerija Bernardo Bernardi

28. 10. — 18. 11. 2021.

: TRI_NITI

Koraljka Kovač Andrea Pavetić Marin Sovar

Korajlika Kovač (Zagreb, 1971.) 1999. je diplomirala na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, Nastavnički odsjek, slikarski smjer, u klasi profesora Zlatka Kesera.

Bavila se animiranim filmom i ilustracijom. Bila je članicom grupe „Daklelososi“ i udruge „Punkt“. Do sada je održala 59 samostalnih izložbi i sudjelovala je na 83 skupne izložbe u zemlji i inozemstvu. Sudjelovala je na više kolonija, projekata i rezidencija. Dobitnica je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu i Likovne nagrade HDLU za najbolju izložbu u 2020. godini.

Trenutno radi kao izvanredna profesorica u umjetničkom području na Sveučilištu u Zagrebu Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zavodu za dizajn tekstila i odjeće gdje izvodi nastavu iz skupine kolegija Kreiranja teksta.

Članica je HDLU-a.

Andrea Pavetić (Zagreb, 1966.) 1992. je diplomirala na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 1997. na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, Nastavnički odsjek, kiparska klasa. Do sada je održala 14 samostalnih izložbi i sudjelovala je na 95 skupnih izložbi.

Dobitnica je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, Nagrade Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu i prve i izvedbene Nagrade za vrtno parkovnu skulpturu. Zaposlena je kao redovita profesorica u umjetničkom području na Sveučilištu u Zagrebu Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zavodu za dizajn tekstila i odjeće gdje izvodi nastavu iz skupine kolegija Kreiranje teksta.

Članica je HDLU-a, ULUPUH-a i Udruge hrvatskih učitelja likovne izobrazbe.

Marin Sovar (Vukovar, 1977.) 2002. je diplomirao na Sveučilištu u Zagrebu Tekstilno-tehnološkom fakultetu, studij Modnog dizajna, 2006. je diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, Grafički odsjek.

Umjetnička djelatnost vezana je uz moderne revije, povijesni kostim i dizajn odjeće. Stručna djelatnost vezana je uz područje dizajna i izrade kostima na javnim događanjima (izložbe, glazbeni spotovi, filmovi, predstave), likovne radionice, grafički dizajn, popularizaciju struke kroz TV emisije, žiriranje umjetničkih radova.

Trenutno radi kao docent u umjetničkom području na Sveučilištu u Zagrebu Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zavodu za dizajn tekstila i odjeće gdje izvodi nastavu na kolegijima vezanim uz crtanje i slikanje i izradu kostima te na kolegijima vezanim uz dizajn tekstila i odjeće.

Član je ULUPUH-a.

Tekstil – tako neizbežan i neophodan, već od pradavne povijesti dio je svakodnevice, ali i ekskluzivnih, svećanih događanja; uvijek je prisutan. Svjedoči o razvoju tehnologija i o vizualnom poimanju vremena i prostora, od svakodnevnih predmeta do umjetnosti. Taj izazovan materijal istražilo je i istražuje dalje troje umjetnika, svaki na svoj individualan i originalan način. **Korajlika Kovač**, **Andrea Pavetić** i **Marin Sovar** vizualni su umjetnici koji vješto koriste tekstil kao izražajno sredstvo. Nitima, poput mitske Arijadne, kao da traže izlaz iz labirinta, iz mnoštva mogućnosti i ideja. Kao finalni rezultat opsežnog istraživanja i traženja nastale su tri priče u tekstu, naizgled

posve različite, ali postavljene jedna uz drugu stvaraju novi jedinstveni vizualni kontekst. Tri koncepta međusobno se nadopunjuju i naglašavaju vizualnim sredstvima, harmoniziranjem i kontrastiranjem boja, oblika, tekstura, a istovremeno ostaju svoji, individualno zaokruženi. Umjetnici su kombiniranjem ideja stvorili vlastiti labirint koji, doduše, ne zbunjuje već otvara i produbljuje percepciju o mogućnostima materijala. Nit vodiija jednostavna je, ali snažna: geometrijski elementi, čvrsti elementi reda u mekom materijalu.

Tekstiline slike Korajlike Kovač uokviruju ambijent koji namještajem odjevenim u tekstil stvara **Andrea Pavetić**, a cjelinu humanizirana rad **Marina Svara** parafraziranjem baroknog korzeta, što u cjelinu uvodi asocijaciju ljudskog tijela.

Potencijal tekstila kao vizualnog elementa jasno ističe **Korajlika Kovač** slikarskom obradom, ali i načinom izlaganja; postavljanjem tekstilnih kompozicija u okvire, poput oslikanih slikarskih platna. Odabire tkaninu bogate teksture, žakard tkanje u kojem linije tkanja sugeriraju geometrijsku podjelu plohe. Jedna je tekstilna podloga u neutralnom tamnom i plavom tonu, a druga je posve oprečna, snažna crvena. U već postojeću teksturu i podjelu platna umjetnica intervjenu novim slojem, veže novu strukturu, geometrijsku pravilnu mrežu s dominantnim oblikom pravokutnika. Unutar mreže likova vezenim nitima konca stvara poteze – poput poteza kista, u tonu ili u kontrastnim bojama u odnosu na pozadinu tkanine. Potezi izvezeni koncem kratki su, postavljani u različitim smjerovima, uz postizanje efekata variranjem gustoće i dužine. Ovakav pristup asociira na pointiliste 19. stoljeća, na efekt slikanja nizanjem točaka boja koje se miješaju u oku promatrača. Različitim gustoćom i usmjerenjima unutar veza kompo-

zicija postaje dinamična, a dojam pokrenutosti dodatno pojačava variranje dimenzija pravokutnika. Takav tretman rezultira vibrantom kompozicijom u strogoj geometrijskoj mreži. Autorica majstorski kombinira raznobojne konce, niti koje u kontekstu cjeline stvaraju dojam dominacije snažnih kontrasta toplog i hladnog kolorita, crvenog nasuprot plavom, što u oku promatrača stvara dovoljno uznamirnosti i time potiče na istraživanje, ali uz istovremenu intenzivnu komplementarnost koja smiruje, stvara ravnotežu i sklad kompozicije.

U svom istraživanju umjetnica koristi niti kao raskošnu slikarsku paletu boja kojom vješto ba-

rata, razumijevanjem materijala postiže kolorističke i teksturalne efekte pokazajući mogućnosti medija, smještajući ga na zasluženi pijedestal čiste slike, poput slikarstva visoke razine.

Andrea Pavetić u svom se istraživanju oslanja na izražajnu snagu tekstila u stvaranju ambijenta. Postojeće elemente, namještaj, redefiniira uključivanjem novog elementa – netkanog tekstila; filca. Koristi minimalistički spektar, hladne tonove, jednu boju i jednu ne-boju, odabire snažan kontrast; crnu koja upija svjetlost i luminoznu zelenu kao protutežu. Komponira ih na gotovim elementima namještaja za sjedenje ostavljajući slobodnima ogoljene drvene elemente, dijelove izvedene u toplju prirodnoj boji gradivnog materijala. Time stvara vrlo suptilan kontrast toplog i hladnog, naglašenog i razlikama u teksturi. Uz minimalističko korištenje dvije kontrastne boje netkanog tekstila, autorica stvara dinamičnost slojevima i utisnutim reliefom. Pravilnim nizanjem ploha filca intervjura tekstu svojevremeno mekoću, a istovremeno na oštro rezanim rubovima nastaje presjek koji odaje strukturu, pravilno izmjenjivanje slojeva tekstilnih ploha. Crni filc ostaje dominantna podloga u koju autorica urezuje geometrijske oblike, stupnjevanjem formata ogoljuje skrivene slojeve i stvara grafičke linearne trodimenzionalne strukture. „Pošumljavanje II“ naziv je kolekcije, a asocijacija je primjetna u boji, crnilom naglašenog sjajnoj zelenoj koja upozorava na značaj prirode, čuvanje resursa u procesima stvaranja, u proizvodnji. Ekološka komponenta tako postaje i dijelom dizajna. Upravo gradacijom geometrijskih elemenata urezanih u slojevima otkriva se skrivena zelena, nizanjem od najplićeg do najdubijeg, od najvećeg do najmanjeg, nastaje dojam trodimenzionalnog negativna likova. Nizanjem obrasca u netkanom tekstilu nastaje ornament, uzorak koji stvara uravnoteženu kompo-

nost, s druge strane ističući moć oblikovanja istim: uzorak i boje odabrane tkanine posve se udaljavaju od prvotne ideje ovog odjevnog predmeta. Sitni pravokutnici jarkih boja razlikuju se od uzoraka i tonaliteta korzeta u vremenenu u kojem je taj odjevni predmet nastao i dodatno je razigrana pomacima usmjerenja na spojevima kroja. Usprkos strogosti odjevnog predmeta, vizualna podloga i njezina razrada stvaraju novu estetiku poznatog oblika. Taj je pomak dodatno naglašen tijelom koje korzet steže. Nije to više pomalo neposlušan ženski torzo već strogi geometrijski oblici u mekoj izvedbi; valjci od tekstila koji korzetu dopuštaju potpunu dominaciju stezanjem, ali zadržavaju ravnopravnost identičnom vizualnom obradom – presvućeni jednakom tkaninom. U titravom geometrijskom uzorku stroge oblike koje sugeriira odabrani odjevni predmet doista treba tražiti, ali time je promatrač uključen u proces stvaranja. Pravilnost dodatno ističe namjerni element nepravilnosti – iz strukture materijala izvučeni konci jarko crvene boje, sugeriraju destrukciju gradivnog materijala, remećenjem reda dodatno ga naglašavaju.

Iako su im polazišta različita – uz zajednički element tekstila i geometriju, autorice i autor grade skladnu zajedničku kompoziciju, dosljednu priču koja upućuje na mogućnosti tekstila i niti kao medija, upućuje na bezbrojne mogućnosti prilagodbe materijala, na izražajnu snagu tekstura i boja. Tri naizgled posve različite niti vodilje istraživanjem su prošle kroz labirint ideja. Rezultat su zaokružene, završene cjeline koje otvaraju putove u nove labirinte, nove mogućnosti, nove tekstilne priče. Čini se kao igra, ali – ozbiljna je to igra iza koje stoji mnogo rada i znanja.

Ksenija Foretić